

Arrest

nr. 53 680 van 22 december 2010
in de zaak RvV X/ IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X die verklaart van Russische nationaliteit te zijn, op 8 juli 2010 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 8 juni 2010.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 6 oktober 2010 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 25 november 2010.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken F. TAMBORIJN.

Gehoord de opmerkingen van advocaat S. DECLERCK, die loco advocaat K. HAELTERS verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché I. SNEYERS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoekster kwam op 31 augustus 2009 toe in België en diende op 1 september 2009 een asielaanvraag in.

1.2. De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen nam op 8 juni 2010 een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Verzoekster werd hiervan per aangetekend schrijven d.d. 9 juni 2010 in kennis gesteld.

Dit vormt de bestreden beslissing welke luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

U verklaarde een Russische staatsburger te zijn van Tsjetsjeense origine. U werd geboren op 29 juli 1974 in Shiyen, een dorp gelegen in het Djambulsky district in Kazachstan. Tot 1990 woonde u in Kazachstan, in het dorp Pokrovka. Van 1991 tot 1994 studeerde u als naaister in Grozny. Van 1997 tot 1998 volgde u een opleiding tot boekhoudster aan de technische school in Gudermes. U bent niet gehuwd, maar had toekomstplannen met A.(...) S.(...).

Uw problemen begonnen na de dood van uw vriend A.(...) S.(...), op 5 augustus 2009. Op 7 augustus werd u opgebeld door één van zijn vrienden met de mededeling dat Adam om het leven gekomen was bij een terreuractie in de stad Grozny. De volgende dag, op 8 augustus 2009, tegen het middaguur, werd u thuis opgezocht door gewapende soldaten, die u ervan verdachten hulp te hebben geboden aan de rebellen, onder wie A.(...) S.(...) en twee van zijn vrienden, A.(...) en G.(...). De soldaten voerden een huiszoeking uit en namen u met een wagen mee naar hun militaire basis Neftepolk, waar u gedurende een etmaal werd vastgehouden en ondervraagd. U kwam vrij op 9 augustus 2009, nadat uw broer u had vrijgekocht. Na uw vrijlating bracht uw broer u onmiddellijk naar Khasavyurt, waar u verbleef bij de neef van een vriend van hem, M.(...) genaamd. U bleef daar tot aan uw vertrek op 27 augustus 2007. Gedurende die periode werd u zelf niet meer lastiggevallen, maar u vernam van uw broer dat er op 17 augustus 2009 opnieuw een huiszoeking had plaatsgevonden bij u thuis door de mensen van de FSB. Uw broer was hierbij aanwezig. Deze huiszoeking kwam er 4 dagen nadat u op televisie zag dat de twee vrienden van A.(...) S.(...), A.(...) en G.(...), om het leven kwamen bij een beschieting in het dorp Kerla-Yurt, nabij de Tsjetsjeense hoofdstad Grozny. Na de huiszoeking achtte uw broer het voor u niet meer veilig om in Khasavyurt te blijven. Samen met M.(...) regelde hij uw reis.

U verliet de Russische Federatie op 27 augustus 2009. Vanuit Khasavyurt nam u de bus naar Moskou, waar u de volgende avond, op 28 augustus 2009 aankwam. U overnachtte in de bus en de volgende dag, op 29 augustus 2009, kwam een zekere A.(...) u ophalen. Hij zette u op een internationale bus, waarmee u uiteindelijk naar België reisde. U kwam aan in België op 31 augustus 2009, waar u opgewacht werd door een zekere Z.(...). Hij nam u met de auto mee naar zijn huis, waar u de nacht doorbracht. 's Morgens zette hij u opnieuw af in Brussel, waar u op 1 september 2009 asiel aanvraagde bij de Belgische autoriteiten.

B. Motivering

De situatie in Tsjetsjenië is drastisch veranderd, maar blijft complex, zoals uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie in het administratieve dossier is bijgevoegd, blijkt. De gevechtshandelingen zijn sterk afgenomen in omvang en intensiteit. Het dagelijkse bestuur in Tsjetsjenië is opnieuw volledig in handen van Tsjetsjenen. Tienduizenden Tsjetsjenen die Tsjetsjenië eerder omwille van de veiligheidssituatie hadden verlaten, keerden ook vrijwillig terug naar Tsjetsjenië. De gebouwen en de infrastructuur worden heropgebouwd.

Niettemin komen in Tsjetsjenië nog steeds verscheidene problemen voor op het vlak van mensenrechtenschendingen. Deze schendingen zijn divers van aard (onder meer illegale arrestaties en vasthoudingen, ontvoeringen, foltering, zowel in het kader van (gefabriceerde) beschuldigingen, als in het kader van het afdwingen van bekentenissen, als in het kader van zuiver criminele motieven zoals afpersing) en hebben een gericht karakter. Hiervoor zijn in de meeste gevallen Tsjetsjenen verantwoordelijk. Daarom kunnen de loutere Tsjetsjeense origine en de herkomst uit Tsjetsjenië op zich niet volstaan voor de toekenning van het statuut van vluchteling zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie.

Gelet op bovenstaande elementen is een individuele beoordeling van de vraag naar bescherming dan ook noodzakelijk.

U verklaarde uw land van herkomst verlaten te hebben omdat u in Tsjetsjenië problemen had met de autoriteiten wegens uw vermeende banden met rebellen. Zo zou uw toekomstige echtgenoot, A.(...) S.(...), buiten uw weten om betrokken zijn geweest bij terroristische acties, net als 2 van zijn vrienden, A.(...) en G.(...), die meermaals bij u over de vloer kwamen. Om deze reden werd u verschillende keren door de autoriteiten lastiggevallen, ook na de dood van uw toekomstige echtgenoot en zijn vrienden.

Er dient eerst en vooral opgemerkt te worden dat u er niet in slaagde uw asielrelaas aannemelijk te maken. Zo verklaarde u dat u door de autoriteiten geviséerd werd omdat u omging met A.(...) S.(...), met wie u trouwplannen koesterde, en zijn vrienden. Zij zouden buiten uw weten om rebellen zijn geweest die deelnamen aan terroristische aanslagen en werden uiteindelijk alle drie vermoord (CGVS, p. 12). U kon de Belgische asielinstanties echter geen enkel tastbaar bewijs voorleggen aangaande de problemen die u verklaarde gekend te hebben. U slaagde er niet in het Commissariaat-generaal enig document voor te leggen dat uw band aantoonde met A.(...) S.(...), die nochtans de oorzaak van uw problemen was. Ook met betrekking tot A.(...)s dood en zijn betrokkenheid met de rebellen die eraan

ten grondslag lag, kon u de Belgische asielinstanties geen enkel bewijs leveren. In dit verband is het tevens opmerkelijk hoe weinig informatie u kon verschaffen aangaande de dood van uw toekomstige echtgenoot. Zo had u geen idee waar precies Adam de dood vond (CGVS, p. 12) noch hoe hij concreet om het leven kwam (CGVS, p. 13). U wist evenmin door wie hij vermoord werd (CGVS, p. 13). Ook aangaande A.(...)s vrienden, A.(...) en G.(...), die meermaals bij u thuis waren geweest (CGVS, p. 12) en uiteindelijk door militairen vermoord werden tijdens hun arrestatie (CGVS, p. 12 en 15), kon u geen enkel document voorleggen.

Met betrekking tot de problemen die u omwille van uw contacten met bovenvermelde personen gekend zou hebben, kon u het Commissariaat-generaal evenmin enig bewijsstuk aanreiken. Wegens uw banden met hen werd u immers gearresteerd en gedurende een etmaal vastgehouden en ondervraagd (CGVS, p. 13-14). In dit verband dient eveneens opgemerkt te worden dat u merkwaardig genoeg niet wist hoe uw broer te weten kwam waar u vastgehouden werd, waarom u vrijgelaten werd alsook of er aan uw vrijlating al dan niet voorwaarden verbonden waren (CGVS, p. 14). Om al deze redenen wordt de geloofwaardigheid van uw asielrelaas sterk ondermijnd.

Verder moet vastgesteld worden dat u de Belgische asielinstanties evenmin uw geldig binnenlands paspoort kon voorleggen. U toonde op het Commissariaat-generaal wel uw oude interne paspoort alsook een kopie van de eerste pagina van uw huidige interne paspoort, maar slaagde er niet in het origineel aan de Belgische asielinstanties voor te leggen. Aangaande uw huidig intern paspoort verklaarde u dat het tijdens uw arrestatie samen met uw rijbewijs door de militairen in beslag genomen werd (CGVS, p. 8). Deze verklaring is echter weinig aannemelijk, te meer omdat u niet eens wist waarom uw paspoort in beslag genomen werd (CGVS, p. 16). Daar komt nog bij dat u geen enkele poging gedaan hebt om uw paspoort terug te krijgen (CGVS, p. 16). Hierdoor ontstaat het vermoeden dat u uw geldig intern paspoort, hét identiteitsdocument bij uitstek van de Russische staatsburger, bewust achterhoudt om zo de hierin vervatte informatie over bijvoorbeeld een eventuele woonregistratie, een mogelijk huwelijk of de eventuele uitreiking van een internationaal paspoort verborgen te houden.

Aangaande uw reisroute verklaarde u dat u vanuit Moskou met de bus naar België bent gereisd zonder in het bezit te zijn van een internationaal paspoort of visum (CGVS, p. 8). U verklaarde dat er onderweg meermaals controle is geweest, maar u zou geen problemen gekend hebben (CGVS, p. 10). Uit informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, en waarvan een kopie werd toegevoegd aan het administratieve dossier, blijkt echter dat aan de buitengrenzen van de EU en zeker ook aan de buitengrenzen van de Schengen-zone zeer strikte en persoonlijke paspoortcontroles worden uitgevoerd. Het is bijgevolg quasi onmogelijk de EU- of Schengenzone te betreden zonder geldige reisdocumenten. Er kan dan ook weinig geloof gehecht worden aan uw verklaringen als zou u zonder buitenlands paspoort de Schengen-zone zijn binnengekomen. Hierdoor ontstaat het vermoeden dat u uw Russisch internationaal paspoort, uw reisdocument waarvan u verklaarde er nooit één gehad te hebben (CGVS, p. 8), bewust achterhoudt voor de Belgische asielinstanties om zo de hierin vervatte informatie over bijvoorbeeld een eventueel door u verkregen visum voor uw reis naar België, het moment en de wijze waarop u uit uw land vertrokken bent, verborgen te houden.

Uit hetgeen hieraan vooraf gaat, blijkt dat ten aanzien van u geen gegronde vrees in de zin van de Vluchtelingenconventie kan worden vastgesteld, noch het bestaan van zwaarwegende gronden die erop zouden wijzen dat u in geval van terugkeer naar uw land een reëel risico zou lopen op ernstige schade zoals beschreven in de definitie van de subsidiaire bescherming.

De door u in het kader van uw asielaanvraag voorgelegde documenten (uw oud binnenlands paspoort, een kopie van de eerste pagina van uw huidig binnenlands paspoort, uw geboorteakte, 2 diploma's en een attest van verblijf en domicilie), zijn niet van dien aard dat ze bovenstaande beslissing kunnen wijzigen. Al deze documenten bevatten informatie met betrekking tot uw persoonlijke identiteit, opleiding en verblijf, doch niet met betrekking tot de door u aangehaalde problemen. Aangaande het attest van verblijf en domicilie kan nog worden opgemerkt dat het opvallend is dat hierin staat dat het u werd uitgereikt op 5 oktober 2009, of met andere woorden na uw aankomst in België op 31 augustus 2009.

Wat de vraag naar de toepassing van art.48/4,\$2 c) van de Vreemdelingenwet ten slotte betreft, kan op basis van de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie bij het administratieve dossier is gevoegd, worden gesteld dat de dreiging voor de burgerbevolking ten gevolge van gevechtshandelingen sterk is afgenomen. De gevechtshandelingen tussen rebellen enerzijds en federale en Tsjetsjeense ordediensten anderzijds zijn voornamelijk geconcentreerd in de zuidelijke bergregio's en komen de laatste jaren steeds minder frequent voor. Het gaat meestal om kleinschalige en gerichte aanvallen van strijders tegen ordediensten. De ordediensten van hun kant proberen de Tsjetsjeense strijders met gerichte zoekacties te bestrijden, waarbij geweld soms niet geschuwd wordt. Door de aard van de incidenten en de beperkte frequentie blijft het aantal burgerslachtoffers door deze acties dan ook beperkt. Ook al is Tsjetsjenië niet vrij van problemen, de

situatie is er niet van die aard dat er voor burgers sprake is van een reëel risico op ernstige schade als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict, in de zin van art.48/4,§2 c) van de Vreemdelingenwet.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.“

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoekster betwist de motieven van de bestreden beslissing. Over haar band met A. S. vraagt verzoekster zich af welke stukken dergelijke band kunnen bewijzen. Verzoekster beweert hem amper een drietal maanden te hebben gekend en inderdaad toekomstplannen te hebben gemaakt, maar hiervan geen schriftelijk bewijs te hebben. Ze hadden nog geen huwelijksfeest voorbereid of een aanvraag ingediend om te mogen huwen. Verzoekster wijst erop dat de relatie nog zeer pril was. Verzoekster wijst er ook op dat zij geen foto's heeft van haar en A. S. omdat ze elkaar toch dagelijks zagen op de werkvloer en er genoeg getuigen zijn die de relatie kunnen bevestigen. Verzoekster besluit: *“Twee personen hebben de dag van vandaag nog steeds geen document/bewijsstuk nodig om elkaar graag te zien; zij voelen dit met hun hart en dat volstaat...”* (sic).

Vervolgens oppert verzoekster dat zij geen kennis had van de activiteiten van A. S. of diens vrienden met de rebellen. De relatie was nog zeer pril en het was pas op 7 augustus 2009 dat verzoekster vernam dat haar vriend actief was bij de rebellen toen zij van de vrienden A. en G. vernam dat A. S. was vermoord. Verzoekster wijst erop dat rebellen niet te koop lopen met het feit dat zij rebel zijn omdat dit veel te gevaarlijk is wegens de reactie van het leger en de veiligheidsdiensten. Verzoekster vergelijkt dit met de situatie van de verzetsstrijders tijdens WO II. Over de acties van de overheid tegen de rebellen wordt ook niet of quasi niet bericht volgens verzoekster. Over de actie waarbij de vrienden A. en G. omkwamen, werd volgens verzoekster wel bericht omdat hierbij een chef van de legerdivisie en 4 soldaten omkwamen. Verzoekster verduidelijkt dat deze vrienden overigens pas vermoord werden nadat ze ondergedoken leefde en dat het in Tsjetsjenië niet abnormaal is dat mensen verdwijnen zonder dat hun dood officieel wordt bevestigd. Dit moeten de contacten van het Commissariaat-generaal volgens verzoekster ongetwijfeld kunnen bevestigen, evenals het feit dat de personen waarnaar verzoekster verwijst effectief hebben bestaan. Verzoekster besluit: *“Het gebrek aan stukken vanwege verzoekster is dan ook zeer geloofwaardig”* (sic).

De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen blaast volgens verzoekster in één en dezelfde beslissing warm en koud omdat het stelt dat er in Tsjetsjenië nog steeds mensenrechtenschendingen zijn, zoals illegale arrestaties, en verzoekster tegelijk verwijt geen stukken voor te leggen van haar illegale arrestatie. Verzoekster verklaarde uitdrukkelijk dat haar woning werd onderworpen aan een huiszoeking en dat zijzelf werd vastgehouden in een kazerne van het Petroleumgarnizoen en dat zij werd ondervraagd. Dit kadert volgens verzoekster duidelijk in een illegale vasthouding om bekentenissen af te dwingen waarbij de veiligheidsdiensten die quasi onaantastbaar zijn geen verantwoordingsstukken hebben overhandigd of verklaring hebben afgelegd waarin de aanhouding wordt bevestigd. Ook dit gebrek aan stukken is volgens verzoekster zeer geloofwaardig.

Met betrekking tot haar huidige interne paspoort stelt verzoekster dat dit door de militairen in beslag werd genomen bij haar arrestatie op 8 augustus 2009, maar dat zij niet exact weet waarom. Bij haar vrijlating zei haar broer dat hij alles geregeld had en zij weet niet of zij effectief werd vrijgelaten of haar broer enkele soldaten had omgekocht, maar zij ontving deze documenten niet terug. Verzoekster heeft geen verklaring waarom haar documenten niet werden teruggegeven. Dankzij het feit dat verzoekster thuis nog enkele kopieën had van de eerste bladzijde van haar paspoort, die de identiteitsgegevens bevat en die zoals gebruikelijk aan de werkgever wordt overhandigd, kon zij een kopie van de eerste bladzijde van haar intern paspoort voorleggen. Verzoekster legt uit dat indien het de gewoonte zou zijn geweest dat een kopie van het hele paspoort werd overhandigd, zij misschien een volledige kopie zou hebben gehad, maar dit is niet het geval. Zij wijst erop dat zij niet de bedoeling heeft om zaken verborgen te houden, maar dat zij geen inspanningen heeft gedaan om haar documenten terug te bemachtigen omdat zij nog steeds gezocht wordt door de veiligheidsdiensten waardoor het weinig waarschijnlijk is dat deze haar documenten zullen teruggeven. Volgens verzoekster kan zij evenmin een beroep doen op de diplomatieke overheden aangezien zij haar vaderland op illegale wijze is ontvlucht.

Aangaande haar vluchtroute herhaalt verzoekster dat zij geen documenten nodig had omdat de buschauffeur alle noodzakelijke documenten van de verschillende passagiers bij zich had en zich

verstond met de douanebeambten. Verzoekster wijst erop dat alles zeer professioneel werd aangepakt want *“verzoekster was niet de enige vluchteling op de bus van Moskou naar Europa”* (sic).

Verzoekster stelt dat zij in de eerste plaats op basis van haar geloofwaardig relaas en gegronde motieven moet worden erkend als vluchteling. Minstens meent zij, gelet op de complexe en gevaarlijke situatie in Tsjetsjenië zoals deze blijkt uit het administratief dossier en de stukken die verzoekster toevoegt, in aanmerking te komen voor de subsidiaire bescherming.

2.2. Aangezien verzoekster in haar middel inhoudelijke kritiek uitoefent op de motieven van de bestreden beslissing, voert zij in wezen een schending aan van de materiële motiveringsplicht. Het middel zal dan ook vanuit dat oogpunt worden behandeld.

2.3. De bestreden beslissing is gestoeld op de vaststelling dat de loutere Tsjetsjeense origine en de herkomst uit Tsjetsjenië op zich niet volstaan voor de toekenning van het statuut van vluchteling zoals bedoeld in het Vluchtelingenverdrag waardoor een individuele beoordeling van de vraag naar bescherming noodzakelijk is. In de bestreden beslissing wordt verder vastgesteld dat verzoekster haar asielaanvraag niet aannemelijk kan maken. Zij heeft geen enkel tastbaar bewijs voorgelegd van de problemen die zij beweert te hebben gekend en ze beschikt over geen enkel document dat haar band aantoonde met A. S., zijn dood of zijn betrokkenheid bij de rebellen en zij heeft evenmin documenten met betrekking tot A. en G., de vrienden van A. S. die ook zouden zijn vermoord tijdens hun arrestatie. Bovendien wist verzoekster blijkens haar verklaringen over deze feiten weinig informatie te verschaffen. Ook over de problemen die verzoekster zelf heeft ondervonden omwille van haar contacten met bovenvermelde personen legde ze enkele weinig geloofwaardige verklaringen af. Verzoekster kon geen geldig binnenlands paspoort voorleggen omdat ze verklaarde dat het in beslag genomen werd, maar zij heeft blijkbaar geen enkele poging ondernomen om het terug te krijgen, waardoor het vermoeden ontstaat dat zij dit stuk bewust achterhoudt. Met betrekking tot haar reisroute verklaarde verzoekster dat zij zonder internationaal paspoort of visum met de bus vanuit Moskou is gereisd en dat zij geen problemen kende bij de controle, wat onverenigbaar is met de informatie waarover het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen beschikt. De documenten die verzoekster voorlegt, hebben geen betrekking op haar problemen, waarbij nog wordt opgemerkt dat haar attest van verblijf en domicilie zou zijn uitgereikt na haar aankomst op Belgisch grondgebied. Wat de toepassing van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet betreft, wordt in de bestreden beslissing verwezen naar de informatie die aan het administratief dossier werd toegevoegd waaruit blijkt dat de situatie in Tsjetsjenië actueel niet van die aard is dat er voor burgers sprake is van een reëel risico op ernstige schade als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict.

2.4. De Raad wijst er in de eerste plaats op dat de motivering van de bestreden beslissingen als geheel moet worden gelezen en niet als een samenstelling van componenten die elk op zich een beslissing kunnen dragen. Het is immers het geheel van de vastgestelde tegenstrijdigheden en onwetendheden op grond waarvan de commissaris-generaal oordeelde dat de geloofwaardigheid van het asielaanvraag wordt ondermijnd (RvS 9 december 2005, nr. 138.319).

2.5. De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust in beginsel bij de asielzoeker zelf. Zoals ieder burger die om een erkenning respectievelijk toekenning vraagt, moet hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en dient de waarheid te vertellen (RvS 16 februari 2009, nr. 190.508; RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 205). Zijn verklaringen kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen dan ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124). Het voordeel van de twijfel kan slechts worden toegestaan als alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (RvS 7 oktober 2008, nr. 186.868; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 204). De commissaris-generaal moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn en het is evenmin zijn taak om zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die een toekenning van bescherming kunnen rechtvaardigen.

2.6. Verzoekster tracht in haar middel een verschoningsgrond te formuleren voor het gebrek aan bewijsstukken betreffende haar relatie met A. S. Voor zover de Raad aanvaardt dat het prille karakter van hun relatie en het feit dat zij elkaar graag zagen het ontbreken van documenten zou kunnen verantwoorden, volstaat deze uitleg niet om de vaststelling te weerleggen dat de verklaringen van verzoekster erg weinig concrete informatie bevatten over de partner waarvan zij beweert dat die haar hart sneller deed slaan (verzoekschrift, p. 5). Indien zij geen stukken kan voorleggen, mag van verzoekster minimaal worden verwacht dat zij geloofwaardige verklaringen aflegt. Uit de stukken van het administratief dossier blijkt echter dat verzoekster niets afweet van de omstandigheden of de plaats waar haar toekomstige echtgenoot de dood vond (stuk 4, gehoorverslag CGVS 26/01/2010, p. 12-13). Als verzoekster inderdaad verliefd was op deze man, mag van haar toch worden verwacht dat zij op de hoogte is van de omstandigheden waarin deze om het leven kwam. Dit geldt des te meer aangezien verzoekster beweert nadien, naar aanleiding van haar banden met A. S., door militairen te zijn gearresteerd (stuk 4, gehoorverslag CGVS 26/01/2010, p. 13). Op grond van verzoeksters verklaringen kon de commissaris-generaal rechtsgeldig besluiten dat er weinig geloof kan worden gehecht aan haar beweerde banden met A. S.

2.7. Er dient op te worden gewezen dat geen enkele bepaling of geen enkel beginsel de met het onderzoek van de asielaanvragen belaste instanties verplicht de vreemdeling bij te staan in zijn inspanningen om het statuut van vluchteling te bekomen en de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling zelf op te vullen (RvS 16 november 2006, nr. 164.792). Het feit dat rebellen niet te koop lopen met het feit dat ze rebel zijn en het feit dat over de acties van de overheid niet of quasi niet wordt bericht, zoals verzoekster beweert, kunnen er niet toe leiden dat de bewijslast wordt omgekeerd. De Raad wijst erop dat het in de eerste plaats aan verzoekster toekomt om haar bewering te staven dat zij werd gearresteerd en ondervraagd naar aanleiding van haar banden met A. S. en diens vrienden A. en G., of hierover minstens geloofwaardige verklaringen af te leggen. Blijkens de gegevens van het gehoorverslag (stuk 4, gehoorverslag CGVS 26/01/2010, p. 12-17) is verzoekster er niet in geslaagd een verband aannemelijk te maken met de rebellenbeweging, wat de geloofwaardigheid van haar asielerelaas op de helling zet.

2.8. Het voordeel van de twijfel kan slechts worden toegestaan als alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (RvS 7 oktober 2008, nr. 186.868; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 204). Voor zover op grond van verzoeksters blote bewering in haar verzoekschrift kan worden aangenomen dat zij werd onderworpen aan een illegale arrestatie zoals beschreven in de informatie uit het administratief dossier, kan worden aangenomen dat zij geen stukken kan voorleggen die deze arrestatie bewijzen. Er dient echter opgemerkt te worden dat dezelfde bewering geenszins de nochtans pertinente overweging van de commissaris-generaal ontkracht dat verzoekster niet enkel in gebreke blijft te verduidelijken hoe haar broer, die haar vrijlating heeft bewerkstelligd, op de hoogte was geraakt van deze arrestatie en van de plaats waar zij werd gedetineerd - wat overigens nog vreemder overkomt nu verzoekster beweert dat het om een 'illegale' arrestatie zou gaan - maar bovendien de wijze waarop haar vrijlating werd bedongen en de voorwaarden die hieraan verbonden waren niet kende (stuk 4, gehoorverslag CGVS 26/01/2010, p. 14). Hieruit blijkt dat verzoekster geenszins geloofwaardige verklaringen heeft afgelegd over haar arrestatie, waardoor de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen deze terecht onvoldoende bewezen acht.

2.9. Het ontbreken van identiteits- en reisdocumenten, zonder dat daarvoor een aannemelijke reden aanwezig is, ondermijnt de geloofwaardigheid van het asielerelaas (RvS 5 juni 2001, nr. 96.146). Verzoekster tracht het feit dat zij enkel beschikt over een kopie van haar oud intern paspoort te verantwoorden door haar verklaringen over haar onwetendheid over de reden van inhouding ervan te herhalen. Aangezien, zoals in de bestreden beslissing terecht wordt gesteld, het intern paspoort het identiteitsdocument bij uitstek is van een Russisch staatsburger, is het weinig aannemelijk dat verzoekster geen enkele inspanning heeft geleverd om dit belangrijke document terug te krijgen. Haar uitleg dat het weinig waarschijnlijk is dat zij deze zal terugkrijgen omdat zij wordt gezocht, vormt geen afdoende verschoning voor haar verzuim om desbetreffend geen initiatief te tonen. Haar ongestaafde uiteenzetting die moet verklaren waarom ze niet over een kopie van haar gehele interne paspoort of over een internationaal paspoort zou beschikken, doet geen afbreuk aan de eenvoudige vaststelling dat verzoekster geen enkel origineel identiteitsbewijs heeft neergelegd, wat nochtans een essentieel element is bij de beoordeling van een asielaanvraag. Het is geenszins onredelijk om op grond van verzoeksters gebrek aan originele identiteitsdocumenten te vermoeden dat zij een aantal personalia tracht te verheimelijken.

2.10. Onduidelijkheid over de reisweg houdt een negatieve indicatie in met betrekking tot de geloofwaardigheid van de asielzoeker. Verzoekster herhaalt haar blote bewering dat zij zonder individuele controle met een bus van Moskou naar België zou zijn gereisd. Uit de objectieve informatie die aan het administratief dossier werd toegevoegd en die door verzoekster nergens wordt tegengesproken, blijkt dat aan de grens een strenge individuele controle van identiteits- en reisdocumenten plaatsvindt (stuk 12, Landeninformatie, Antwoorddocument CEDOCA, toegang Schengenzone 2006-180wb). Hieruit kan worden afgeleid dat verzoeksters ongestaafde relaas waarbij zij beweert dat de buschauffeur alle documenten bij zich had en zich verstond met de douanebeambten weinig geloofwaardig overkomt.

2.11. Waar verzoekster beweert dat zij minstens in aanmerking dient te komen voor het subsidiair beschermingsstatuut, merkt de Raad op dat, zoals hierboven toegelicht, verzoeksters asielrelaas ongeloofwaardig wordt geacht, waardoor zij niet in aanmerking komt voor de vluchtelingenstatus en zij zich niet langer op ditzelfde relaas kan steunen om aannemelijk te maken dat zij een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade zoals vermeld in artikel 48/4, §2, a) en b) van de vreemdelingenwet. Waar verzoekster de complexe en gevaarlijke situatie in Tsjetsjenië inroept, wijst de Raad op de objectieve informatie die door het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen aan het administratief dossier werd toegevoegd en waaruit blijkt dat Tsjetsjenië niet vrij is van problemen, maar dat de situatie actueel niet van aard is dat er voor burgers sprake is van een reëel risico op ernstige schade als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet (stuk 12, Landeninformatie, Veiligheidssituatie in Tsjetsjenië). Verzoeksters uiteenzetting geeft geen aanleiding tot een andere conclusie omtrent de veiligheidssituatie in Tsjetsjenië.

2.12. De bestreden beslissing steunt op deugdelijke feitelijke en juridische motieven. De materiële motiveringsplicht werd derhalve niet geschonden. De Raad merkt ten overvloede op dat verzoekster het stuk dat zij als bijlage bij haar verzoekschrift voegt, niet op haar persoonlijke situatie betreft. Het document (verzoekschrift, bijlage 2) handelt over de moord op een Tsjetsjeense mensenrechtenactiviste en haar man, maar verzoekster maakt geenszins aannemelijk op welke wijze haar situatie analoog of commensurabel is met diegene van de personen die in het artikel van Pax Christi Vlaanderen wordt beschreven. Bijgevolg is dit stuk niet dienstig ter staving van verzoeksters asielrelaas.

Het middel is ongegrond.

In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van de verzoekende partij geen vrees voor vervolging in de zin van de artikelen 1, A(2) van het Vluchtelingenverdrag en 48/3 van de Vreemdelingenwet, of een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet, in aanmerking worden genomen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op tweeëntwintig december tweeduizend en tien door:

dhr. F. TAMBORIJN,

wnd. voorzitter,

dhr. M. GEES ,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. GEES

F. TAMBORIJN